

ПРЕС КЛИПИНГ

20. март 2014.

НАСЛОВИ

- Закон о раду чека нову владу (стр. 2)
- У Војводини 10.000 радника ради а не прима плату (стр. 3)
- КГ: Једни гледају, други се противе (стр. 4)
- Радници "Аутосаобраћаја" престали да пију воду (стр. 5)
- Рабаланс удара плате и пензије (стр. 6)
- Банкротирала нишка пивара (стр. 8)
- Нова влада за нову политику (стр. 9)

Zakon o radu čeka novu vladu

„Predlog izmena i dopuna Zakona o radu neće moći da se usaglasi i usvoji u parlamentu dok se ne formira nova vlada i ne imenuje ministar rada, zapošljavanja i socijalne politike“, tvrdi u izjavi za „Privredni pregled“ generalni sekretar Saveza samostalnih sindikata Srbije (SSSS) Zoran Mihajlović. On navodi da je sastanak radne grupe, prvobitno zakazan za danas, odložen za 27. mart zbog odsustva predstavnika vlade, a narednog četvrtka se očekuje da ministarstvo rada „izađe“ sa koceptom ovog dokumenta, kojeg vladajuće stranke tretiraju okosnicom budućih reformi i tržišta rada. „Dva otvorena pitanja još nismo usaglasili sa poslodavcima. Radi se o utvrđivanju minimalne cene rada za koju predlažemo da iznosi najmanje 70 odsto vrednosti potrošačke korpe i da se utvrđuje jednom godišnje u oktobru. Naša zalaganja su da se reguliše prošireno dejstvo granskih kolektivnih ugovora, na što poslodavci ne pristaju, a njihovo ukidanje ugasilo bi fer socijalni dijalog u Srbiji“, kaže sekretar SSSS-a i dodaje da postoje još tri sporna odeljka o kojima ne postoji potreban konsezus, a to su isplata otpremnina, rad na određeno vreme i regulisanje otkaza. Mihajlović obrazlaže da se sindikati slažu da se otpremnina isplaćuje kod poslednjeg poslodavca, ali da baza isplate ne bude trećina osnovne zarade po godini staža, što zahtevaju poslodavci, već trećina prosečne plate kako sugerišu sindikalci. „Rad na određeno vreme treba ograničiti na dve godine, i to je usaglašeno, ali je zapelo oko sindikalnog predloga da se broj takvih radnika ograniči na 20 odsto ukupno zaposlenih“, tvrdi Mihajlović.

D. S.

У Војводини 10.000 радника ради а не прима плату

АУТОР: Д. Млађеновић

Економска криза која траје већ неколико година негативно се одразила на стање у привреди готово свих земаља, па и оних веома развијених. Јасно је да су последице кризе изузетно тешке за домаћу привреду, која је, и пре него што је криза почела, била у лошем стању.

Последице транзиције и приватизације веома су тешке, много људи остало је без посла, много индустријских погона је затворено и више не постоји, све се мање производи. То је, наравно, довело и до повећања броја незапослених, којих је на крају прошле године у Србији било између 700.000 и 800.000, од тога у Војводини око 200.000.

Дакле, потпуно је јасно и да се до радног места долази веома тешко, али се губи веома лако, а да су у складу с тим и примања. Нажалост, све је чешће, а и није никаква тајна, да многи радници раде, али не зарађују (без обзира на то коју су плату договорили) јер не примају плате, а кашњења су од неколико месеци па и до више од године. Уз то, много је запослених који кући односе минималну зараду, која је око 20.000 динара.

По речима председника Савеза самосталних синдиката Војводине Горана Милића, иако се зна да има послодаваца који ретко исплаћују зараду, веома је тешко прецизно рећи колико је запослених који нередовно примају зараду и колико то дуго траје. Он истиче да синдикат не располаже тим подацима..

– Уз то, синдикат нема механизме који би послодавце обавезали на то да запосленима редовно исплаћује зараде, као и да уплаћује потребне обавезе за остваривање права која се стичу из рада – каже Милић. – Ипак, на основу последњих података којима располажем, од укупно 266.811 запослених у Војводини, зарада није исплаћена, односно без плате је радило 10.100, док их је с минималном зарадом било 6.855.

Милић указује на то да се синдикати боре за остваривање права радника, а да је најбољи начин да се на свим локалним нивоима оформе социјално-економски савети. Разлог за то је, указује Милић, што су с проблемима с којима се суочавају радници у одређеној средини најбоље упознати они који тамо живе – локална управа, синдикат и послодавци и да је разговор прави пут за тражење решења.

Садашња слика привреде, мали број радних места и велика понуда радне снаге, честа великвидност предузећа, стварна или не, произвела је и низ других негативних последица. Да се нешто мора мењати, свима је јасно, али се и поред тога већ дуго ништа не мења и све остаје, углавном, на ниову приче.

– Последице приватизације у привреди Србије углавном су лоше и чини се као да су грешке које су чињене – чињене намерно. Изгубљено је много времена, много је пропуштено, иако су се могла искористити искуства земаља које су пре нас прошле кроз тај просец да би се мање грешило. То није учињено и зато је садашња слика привреде у Војводини таква каква је – каже Милић.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=03&dd=19&nav_id=825900

КГ: Једни гладују, други се противе

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Крагујевац -- Десет радника крагујевачког Аутосаобраћаја, у организацији Самосталног синдиката фирме, десети дан штрајкује глађу.

Истовремено, Слободни синдикат тај потез сматра непотребим јер, како наводе, оба радничка удружења су прошлог месеца добила обећања од представника Владе Србије да ће предузеће у скорије време почети да ради.

Међу радницима који штрајкују глађу у канцеларији директора, њих шест су од синоћ, како тврде, прекинули да узимају течност. Један од њих је и председник Самосталног синдиката Срђан Илић, који каже за Тањуг да је штрајк започет после продаје аутобуса на лицитацији а по тужби бившег радника Аутосаобраћаја, али и зато што су забринути за судбину предузећа.

"Од синоћ у 20 часова, нас шест престали смо да уносимо течност. Имам и документ да сам одбио да примим инфузију. Остајемо овде док нам се не обрати неко из Владе Србије, а тражимо да то буде први потпредседник владе Александар Вучић", рекао је Илић.

У Слободном синдикату, који је крајем прошле године блокирао пругу и магистрални пут Крагујевац-Краљево и ту блокаду прекинуо после разговора са Вучићем, кажу да не виде сврху штрајка глађу.

"Не учествујемо у штрајку, јер је добар део наших захтева Влада Србије испунила, остало је још да се спроведе у дело да Аутосаобраћај почне да ради. Имамо обећања да ће то бити у скорије време и чекамо реализацију тог обећања", рекао је Тањугу потпредседник Слободног синдиката, Иван Луковић.

Луковић је навео да су и представници Самосталног синдиката присуствовали том састанку у Влади Србије средином фебруара, те да су и они чули то обећање и да након свега тога не види разлога ни сврху њиховог штрајка глађу.

После прошлогодишњег протеста радника Влада Србије је обезбедила средства за исплату социјалног програма, па је Аутосаобраћај напустило више од 300 радника, а остало је њих 157, од којих су 100 чланови Слободног синдиката, а 44 чланови Самосталног синдиката.

Држава је тада преузела акције локалне самоуправе у Аутосаобраћају и постала већински власник, а радницима су исплаћена и три минамалца.

Процене су да Аутосаобраћај дугује око 17 милиона евра, што је три пута више од вредности имовине, која је готово сва, осим главне аутобуске станице, под хипотеком. Предузеће се сада суочава и са тужбама радника због неизмирених зарада, а од јуче и са тужбама актуелних пет чланова Надзорног одбора који потражују 700.000 динара, колико им је и исплаћено за првих шест месеци прошле године.

Крагујевачка полиција је октобра прошле године саопштила да је за седам-осам година поднела више од 10 кривичних пријава против разних одговорних лица у Аутосаобраћају због сумње да су злоупотребили службени положај.

<http://www.novosti.rs/vesti/srbija.73.html:483386-Radnici-Autosaobracaja-prestali-da-piju-vodu>

Радници „Аутосаобраћаја“ престали да пију воду

АУТОР: М. ЂОШОВИЋ

Штрајк групе радника све је радикалнији и опаснији по здравље ових људи. Траже једну плату или социјални програм и за преосталих 157 запослених

Група од 15 радника је започела штрајк глађу због продаје једног аутобуса на лицитацији, како би се измирили трошкови из старог судског спора. Поред тога од надлежних у држави су тражили да се убрза процес решавања десетогодишње агоније у овој фирми. Због здравствених проблема, петоро радника је одустало од гладовања, а шесторо (од преосталих десеторо) је престало и да узима течност.

Према речима Срђана Илића, члана Самосталног синдиката овог предузећа, време је да се прекине агонија радника и њихових породица. Ако се хитно нешто не предузме, предузеће ускоро неће моћи да стане на ноге. Фирма је мале вредности, а дугови су из дана у дан све већи
и већи.

АКЦИОНАРИЗА четвртак је заказана Скупштина акционара АС-а, којој би требало да присуствују и чланови новог Надзорног одбора, које је именovala Влада Србије. Ако радници дозволе одржавање ове скупштине, чланови одбора би требало да саопште нове информације о наставку пословања овог предузећа.

- Да не би мучили ни себе ни друге, предложили смо коректно решење до именовања новог менаџмента - каже Илић. - Тражимо исплату једне зараде од 21.160 динара, за 157 радника колико је остало у фирми а ми ћемо се након тога разићи, све док нас не позову да радимо. Спремни смо и на исплату социјалног програма, па са фирмом нека раде шта год хоће.

ПЕТ МЕСЕЦИ ШТРАЈКА

РАДНИЦИ „Аутосаобраћаја“ су 16. октобра, прошле године, блокирали Главну аутобуску станицу, тражећи исплату социјалног програма за око 300 радника, исплату девет заосталих зарада и решавање других економско-социјалних проблема у фирми. Од 22. новембра до 4. децембра су блокирали и све саобраћајнице на релацији Крагујевац - Краљево. Крајем прошле године, у договору са Александром Вучићем, проблеми су почели да се решавају, али су радници и даље држали у блокади главну станицу, док се сви проблеми не реше...

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/rebalans_udara_plate_i_penzije.4.html?news_id=278293

У државној каси недостaje 400 милиона евра, буџет иде на поправку чим се формира нова влада

Ребаланс удара плате И пензије

АУТОР: А. МИЛОШЕВИЋ

Београд – Иако је републички буџет за ову годину најављиван као најреалнији до сада, Србија ни овог пута неће моћи да избегне ребаланс. То је најавио чак И професор финансија Лазар Крстић, а као најреалнији датум за измену буџета тренутно важи крај маја или почетак јуна. Како за Данас објашњавају саговорници детаљно упућени у стање јавних финансија, проблем је двојак: ем је изостао најављивани ефекат борбе против сиве економије, рофе првобитно спроведене уштеде биле недовољне.

Нето ефекат је да ће ребалансом вероватно морати да се „скреше“ бар 400 милиона евра из државне касе, што овог пута значи И удар на плате И пензије.

Од тих 400 милиона, чак 150 милиона евра односи се на неуспелу борбу против сиве економије. Министарство финансија И Пореска управа предвиђали су да ће ове године само од сузбијања нелегалне, односно полуправилне привреде И њеног превођења у законито пословање, успети да подигну примања буџета за поменути износ. Зато је тих 150 милиона унето у буџет као новац на који држава рачуна, па пошто борба против сиве економије није дала резултате, Министарство сада има рупу коју однекуд мора да попуни.

Осталих око 250 милиона односи се, мање-више, на уштеде за које су ММФ И Фискални савет И раније сматрали да ће морати да се направе.

Мањак од 400 милиона евра држава може да избрише или новим задуживањем (што би подигло дефицит) или новим уштедама.

- Сада све мора да се уради. И пензиона реформа И питање запошљавања у јавном сектору И све остало. Више нема времена за избегавање, нити за бирање реформи које ће се спровести, а које неће. Ми морамо да доведемо јавне финансије у склад са трогодишњим планом

консолидације, а то је период у којем морамо да уштедимо 1,5 милијарду евра. Избор је само како ће терет тих уштеда бити расподељен по годинама – каже наш саговорник.

Он подсећа И на питање кредита из Уједињених Арапских Емирата. Србија је пре пар недеља од Емирата добила зајам од милијарду долара, али буџетом за 2014. годину планирано је да тај кредит буде три пута већи. То значи да ће, ако остатак новца не стигне, Влада морати да недостајуће две милијарде долара надомести узимањем „обичних“ кредита, односно емитовањем еврообвезница. Таква средства Србија тренутно добија по камати од око седам одсто, док би новац од Емирата из интересну стопу од два одсто донео уштеду од чак пет процентних поена.

- Читава та прича је пренадувана у јавности. Чак И када би дошле све три милијарде, пет одсто уштеде је 150 милиона долара, што је око 120 милиона евра годишње. А наш дефицит је две милијарде евра. Дакле, то јесте добро, али то не профес питање српског профес – каже наш саговорник.

Професор Економског факултета Љубомир Маџар потврђује потребу за ребалансом који ће озбиљно захватити ставке које су до сада избегаване – плате И пензије.

- Нико не сумња да ће доћи до ребаланса И то ће вероватно бити један од првих потеза нове владе, који ће бити И политички ризикант. Моје мишљење је да овог пута ребалансом неће моћи да се дирају само бенигне ставке попут јавних набавки, које неће никог повредити, већ ће морати да се захвате И плате И пензије. профес њих не буду кренули, ништа неће моћи да уштеде. Чак И да свима са платама изнад 120.000 узму сав доходак, то не би било довољно, јер је таквих мало. То значи да ће ребаланс бити опасан И болан удар за оне који су већ на рубу егзистенције – сматра Маџар.

Међутим, професор сматра да је овакво смањење трошкова неопходно извести, јер друге опције нема.

И нова Влада И ММФ

Након парламентарних избора појавиле су се спекулације да би држава могла да усвоји ребаланс буџета И пре формирања нове Владе Србије, односно да би одмах након конституисања Народне Скупштине, актуелна техничка Влада могла да јој упути предлог ребаланса. Ипак, саговорник Данаса констатује да то није могуће, да ће тај посао морати да обави Влада у пуном капацитету И да ће пре тога морати да буде консултован И ММФ, пошто Србија жели аранжман са том институцијом.

Можда лакше

Осврћући се на 400 милиона евра које је тражио ММФ као додатну уштеду, Маџар напомиње да је део тог новца већ уштеђен, пошто ММФ своје калкулације заснива на подацима од јесени. То значи да ће Влади посао можда ипак бити лакши јер ће нова кресања сада можда моћи да буду нешто мања.

<http://www.blic.rs/Vesti/Srbija/450682/Bankrotirala-niska-pivara>

Банкротирала нишка пивара

АУТОР: Ивана Анђелковић

Стечајни поступак нишке Пиваре након седам месеци завршен је банкротством јер је Пореска управа на поверилачком рочишту одбила реорганизацију фирме.

Према првобитном плану, требало је покренути производњу и намирити повериоце од продаје пива, међутим, то се није догодило и радници ће сада чекати новог купца на Заводу за запошљавање који ће их можда вратити на посао.

Према информацијама „Блица“, нишка Пивара вреди 352 милиона динара, док су обавезе 570 милиона динара. Пивара највише дугује Пореској управи, и то 317 милиона, радницима 44 милиона, а ЈКП “Наисусу” 22 милиона динара.

Председник одбора Асоцијације слободних и независних синдиката у Пивари Миљан Дамњанчевић каже да се овоме нису ни надали “јер је Пореској управи понуђен добар договор”.

- Понудили смо да за пет година вратимо дуговање и није ми јасно зашто су одбили, јер ће лицитацијом добити много мање од онога што смо ми нудили. Радници су на бироу, сви чекамо да видимо шта ће се даље догађати - каже Дамњанчевић.

Нини ушао у фирму 2005.

Пивара је основана је 1884. године, а највећи крах догодио се пре десет година, када је у одређеној количини пива пронађена штетна супстанца атропин. Након афере 2005. акције су без одлуке скупштине акционара пуштене на берзу када је Јовица Стефановић Нини, бивши генерални директор „Југоремедије“, као власник одређеног броја акција ушао у фирму, наводе у синдикату пиваре.

У Пивари је некада радило 350 људи, а према последњој евиденцији остало их је свега 120. Дobar период пословања забележен је између 2000. и 2004. године када је фирма годишњу производњу са 135.000 повећала на 220.000 хектолитара пива и са последњег попела се до петог места међу произвођачима у Србији. Производња је обустављена 2012. године, а стечајни

поступак покренут је почетком августа прошле године на иницијативу запослених.

Радници кажу да су у великом проблему јер су остали без посла, заосталих зарада, а нови посао не могу да нађу.

- Дугују ми 15 зарада, то је негде око 300.000 динара. Сви смо на бироу и чекамо да видимо шта ће се догодити. Планирали смо реорганизацију, покретање производње, имали смо добар план, а овако не знамо шта ће се догодити са нама. Радницима би највише одговарало да нас купи неко ко би покренуо производњу и ко би макар део људи вратио на посао - каже Горан Стевановић који 19 година радио у нишкој Пивари.

У Пореској управи нису желели да коментаришу зашто није изгласана реорганизација без сагласности централе Пореске управе, која до закључења броја није послала одговор „Блицу“.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Nova-vlada-za-novu-politiku.sr.html>

Нова влада за нову политику

АУТОР: А. Микавица

Миладин Ковачевић: Стање наше економије много је теже него што је било 2001. године, када је тадашњи ДОС преузео власт

Тешко стање наше економије захтева од нове владе озбиљну економску политику, став је аутора „Макроекономске анализе и трендови“ Економског института. Како је „опасност све већа“, уредник МАТ-а Владимир Вучковић, на јучерашњем представљању новог броја овог месечника, изразио је наду да ће је креатори економске политике озбиљно схватити, а Стојана Стаменковића, координатора истраживачких пројекта „Вучићево понашање охрабрује“.

По оцени Миладина Ковачевића, садашње стање српске економије много је теже него што је било 2001. године, када је тадашњи ДОС преузео власт. Он сматра да је Србија сада у већем временском и финансијском теснацу.

– Сва је срећа, па ће ова влада, изгледа, бити политички стабилна да може да предузме све потребне мере – очекује Ковачевић.

Ковачевић је уверен да нашу нову владу чека ребаланс буџета, којим би морала да уштеди 40 милијарди динара. Затим, аранжман с Међународним монетарним фондом, хитно решење проблема предузећа у реструктурирању и брзо покретање реформи ради отклањања ризика земље, што би подстакло штедњу становништва и већи прилив страног капитала.

Све већа неликвидност привреде, сматра Ковачевић, налаже у кратком року уштеде у државном буџету и привремено враћање субвенционисаних кредита.

Уобичајену анализу актуелне економске политике, Стојан Стаменковић је почео опаском да је њен највећи проблем што у последњих месец дана – није било економске политике. Ту чињеницу, каже, не мења ни недавна посета мисије ММФ-а ни разговори са њом. Није могло и не може бити преговора о евентуалном аранжману док не постоји влада са којом би се преговарало.

– Овај „празан ход” морао би након избора да траје што је могуће краће – указао је Стаменковић. – Нужан је заокрет курса како би се избегао грчки сценарио. То захтева и да се што пре постигне аранжман с ММФ.

По његовим речима, први задатак нове владе је да трага за изворима инвестиција у условима консолидације јавних финансија. Затим, да се позабави растом проблематичних кредита у банкама и њиховим утицајем на финансирање привреде, која нема сопствених средстава да улаже у развој и да отплаћује дугове. Зато би Народна банка требало да размотри политику обавезних резерви.

– Банке би бар делимично могле да прилагоде критеријуме за одобравање кредита у садашњој ситуацији. На пример, да финансирају производњу за извоз, не везујући се чврсто за хипотеку као начин обезбеђења, јер се видело да им то није много добра донело – рекао је Стаменковић.

На раст проблематичних кредита у протекле две године указали су и Бошко Живковић и Мирослав Маринковић. Према Живковићевим речима, врх тренда погоршања још није достигнут, али темпо приближавања кулминацији је спорији. На ниво проблематичних кредита су у приближно истој мери утицале макроекономска ситуација и пословни модели, односно ризично понашање банака.

– Последњи квартал претходне године донео је смањење проблематичних кредита за 0,4 процентних пена, па је на крају године њихово учешће у укупним кредитима износило 20,7 одсто – рекао је Живковић. – Није реч о реалном смањењу проблематичних кредита и њиховој наплати, већ је остварени резултат последица искључивања њиховог износа једне банке којој је у посматраном периоду одузета дозвола за рад. На крају 2013. године учешће проблематичних кредита достигло је рекордних 21,3 одсто укупне активе банака.